

सूत्रभिद् पु० सूत्रं भिनत्ति सूत्र्या, भिद्-क्रिप् । सूत्र्याजीवे
(टरजी) शब्दर० । [शब्द० ।]

सूत्रमध्यभू पु० सूत्रमध्यमिव भवति सू-क्रिप् । यक्षधूपे
सूत्रयन्त्र न० सूत्रवापनं यन्त्रम् शाक० । (तात) सूत्रवापनयन्त्रे
शब्दभा० । [हारा० ।]

सूत्रला श्री सूत्रं वाति-वा-क । तर्जुटग्राम् (टेजो)
सूत्रवीणा स्त्री सूत्रवद्वा वीणा शाक० । वीणाभेदे हारा० ।
सूत्रवेष्टन न० सूत्रं वेष्टतेऽनेन वेष्ट-करणे ल्युट् । तन्तु-
वायोपकरणभेदे तसरे (तासनी) अक्षरः ।

सूत्रात्मन् पु० सूत्रमिव सर्वातुषूत्रत आत्मा स्वरूपं यस्य ।
समष्ट्युपहितचैतन्ये हिरण्यगर्भे वेदा-शा० । [पत्तिः ।]
सूत्रामन् पु० इन्द्रे अक्षरे पाठान्तरम् । सुत्रामन् शब्दे व्युत्-
सूत्राली स्त्री सूत्रं । शूलश्रेणी शूलश्रेणीयां हारा० ।
सूत्रिन् लि० सूत्र+अस्यर्थे रनि । शूलविशिष्टे स्त्रियां
ङीप् । शकाके पु० लिङ्गा० ।

सूद पु० सूदयति पशून् पाकार्षं सूद-अप् । शूषकारके
श्वयज्ञभेदे सूप्ते अक्षरः । श्वारय्ये श्वपराधे प्रबोधे
इयामे च अजयः । [च ।]

सूदन न० सूद-भावे ल्युट् । हिंसने शनिःक्षेपे श्वश्रीकारे
सूदशाला स्त्री सूदाक्षिता शाला शाक० । पाकशालायां
पाचकशब्दे ३२४६ पृ० विवक्ष्यम् ।

सूदाध्यक्ष पु० सूत० । पाकशालाध्यक्षे तद्वक्ष्यं यथा
अनाहार्यः शुचिर्दक्षविकसितविदांवरः । सूद-
शास्त्रविशेषज्ञः सूदाध्यक्षः प्रशस्तं पाचकशब्दे तद्वक्ष्य-
णादि ३२८६ पृ० दृश्यम् ।

सून न० सू-क्त तस्य नः । शृण्वे २प्रसवे च । कर्त्तरि-
क्त । श्विकशिते लि० सेदि० अजाते च ।

सूना स्त्री सू-क्त तस्य नः । प्राणवध स्थाने पञ्च सूना
मृदस्त्रस्य सूत्री मेमण्युपकारः । कण्डूनी चोदकम्भश्च
मनुः २तनयायां शूलशृण्वायां सेदि० असांसविक्रये च
संक्षिप्तसा० । [पुन्यायां स्त्री वा लङ् हेमच० ।]

सून पु० सू-त् । शृण्वे २अवृत्ते शूर्य्ये सेदि० अक्षरं हृत्ते च ।
सूनृत न० सूनृत्यति अनेन स-नृत-वज्रर्थे क । शूर्य्ये
प्रिये वाक्ये अक्षरः । २मङ्गले च शतहति लि० अक्षरः ।

सूप पु० सूजेन पीयते मृ+पा-वज्रर्थे क शृणो० । (दाबि)
व्यञ्जनभेदे कताक्षशब्दे २१८१ पृ० दृश्यम् । सुवर्पति
क्ष+प-सूक्ष्मि० क । शूपकारे पाचके सेदि० आधारे
च । शभाण्डे । सूद-करणे क पृणो० । श्वायके शब्दर० ।

सूपकार लि० सूपं करोति क-अप् । पाचके अक्षरः । पा-
चकशब्दे ३२८६ पृ० दृश्यम् ।

सूपधूपन न० सूपो धूप्यतेऽनेन धूप-करणे ल्युट् । हिङ्गु-
लिङ्गा० सूपपाके हि हिङ्गुधूपदानं पाकशाला प्रसिद्धम्
सूपपर्णी स्त्री सूपधाधनस्य सुदृष्टेव पर्णमस्याः ङीप् ।
सुदृष्टगत्यां रत्नभा० ।

सूपश्रेष्ठ पु० सूपेषु तत्सामनेषु श्रेष्ठः । सुहो रत्नानि० ।
सूपाङ्ग न० सूपस्य तत्संस्कारकमङ्गसूपकरणम् । हिङ्गो
रत्नानि० ।

सूम न० सू-मक् । आकाशे शरीरे सेदि० । शूलशे शब्दर० ।
सूर पु० सवति प्रेरयति कर्मणि लोकातुदयेन सू-क्रन् ।
शूर्य्ये श्वकर्मणो च अक्षरः । शूर-क । श्वयज्ञते
अजनभेदे पु० हेमच० । “सूर्य्योदयं विना नैव ज्ञान-
दानादिका क्रिया” अत्युक्ते सूर्य्योदयेन लोकानां सर्वकर्म-
प्रवर्त्तकत्वात्तथात्वम् ।

सूरण पु० शूर-ल्युट् । शूरणे (शोक) शब्दरत्ना० ।
“मकरे मूलकश्चैव सिंहे आलावुकं तथा । कार्तिके
(छ)शूरणश्चैव सख्यो गोमांसभक्षणम्” कर्मबो० ।

सूरत लि० सु+रस-क्त पृषो० । दयावौ अक्षरः ।
सूरसूत पु० सूत० । अरुणे नरुदापले सूर्य्यशारवौ अक्षरः ।
अनूरुशब्दे १६१ पृ० दृश्यम् ।

सूरि पु० सू-क्रिन् । शूर्य्ये श्वकर्मणो श्वादेवभेदे अप्रसिद्धते
च अक्षरः “सदा पश्यन्ति सूरयः” इति श्रुतिः । शराज-
सर्पमे स्त्री ङीप् रत्नभा० ।

सूरिन् पु० शूर-णिनि । पश्यिते शब्दर० ।
सू(यू)र्त्त(र्त्त) स्त्री अनादरे भा० पर० सक० संट् । सूर्य्य(र्त्त)ति
असू(र्त्त)र्त्त(र्त्त)ि चोपदेश एव न्यायः ।

सूर्त्त पु० सू-क्त-कर्मणि वज्र् । माघे (कथा) शब्दर० ।
सूर्त्त(र्त्त)ण न० सू-क्त(र्त्त) भावे ल्युट् । अनादरे ।
सूर्प पु० न० । शूर्प-पृषो० शश्वः । शूर्पशब्दार्थे शब्दर० ।
शूर्पपरिमाणे शूर्पपरिमाणे च वेद्यकम् ।

सूर्पणखा स्त्री शूर्प इव मखा अस्याः पृषो० शश्वः
णत्वम् । रावणभगिन्याम् ।

सूर्मि स्त्री शूर्मि+पृषो० शश्वः । शूर्मिशब्दार्थे वा ङीप् ।
सूर्य्य पु० सू-क्यप् नि० । इतिवाक्ये श्वकर्मणो च अक्षरः ।
शदानवभेदे वज्रिपु० अक्षरं पृषो० सेदि० ।

सूर्य्यपहकक्षादिकं खगोलशब्दे २४२५ पृ० दृश्यम् ।
तस्य प्रकृतिलक्षणादिकं सर्वांशचि० उक्तं यथा